

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Краматорськ

« 13 » 11 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах відділу СУ ГУНП в Донецькій області ██████████ розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 1202405000000487 від 18.07.2024 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Захарову Володимиру Вікторовичу,
18.11.1982 року народження, уродженцю
м. Донецька, громадянину України, раніше
не судимому, зареєстрованому за адресою:
Донецька область, м. Донецьк,
вул. Інститутська буд. 9 кв.4, -

про те, що він підозрюється у вчиненні державної зради, тобто в умисному вчиненні громадянином України переходу на бік ворога в період збройного конфлікту на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та у вчиненні громадянином України умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, вчинених організованою групою, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Захаров В.В.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року,

Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч указаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ та інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і здійснили пряме й опосередковане застосування збройної сили РФ проти суверенітету і територіальної цілісності України.

Так, у лютому-березні 2014 року військами РФ здійснено збройне вторгнення до Автономної республіки Крим із подальшою окупацією півострова. У квітні 2014 року РФ розв'язало війну на сході України, яка розпочалася зі створення під прикриттям «народних» виступів спецслужбами РФ терористичних так званих Донецької і Луганської «народних республік» та тривала до початку широкомасштабного вторгнення, супроводжуючись захопленням міст Донецька та Луганська і ряду районів відповідних областей.

При цьому представниками РФ і так званої «ДНР» здійснювалися заходи щодо утворення псевдо органів влади, що стали складовою частиною окупаційної адміністрації.

У тому числі, у травні 2014 року, точного часу у ході досудового розслідування не встановлено, з метою закріплення окупаційної політики та нанесення шкоди суверенітетові, територіальній цілісності, державній та інформаційній безпеці України, у складі так званого «МВД ДНР» створено підрозділ «УБОП МВД ДНР» який у подальшому (після захоплення 05.07.2014 міста Донецька) розташовувався за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Ізюмівська, 5.

Згідно «постановлення народного совета донецкой народной республики» від 07.08.2015 прийнято «закон о полиции днр». Відповідно ч. 1 ст. 1 так званого «закону о полиции» «полиция – это государственный вооруженный орган исполнительной власти, предназначенный для защиты жизни, здоровья, прав и свобод человека и гражданина, интересов общества и государства от противоправных посягательств, охраны общественного порядка и обеспечения общественной безопасности». Крім того, відповідно ст. 24 так званого «закону о полиции» встановлено, що «сотрудник полиции – это должностное лицо, состоящее на службе в органах внутренних дел донецкой народной республики, которое наделено полномочиями по осуществлению обязанностей и прав полиции, и имеет специальное звание, присвоенное в определенном законом порядке. Сотрудник полиции,

проходящий службу в территориальном органе, выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в пределах территории, обслуживаемой этим территориальным органом, в соответствии с замещаемой должностью и должностным регламентом (должностной инструкцией). За пределами указанной территории сотрудник полиции выполняет обязанности, возложенные на полицию, и реализует права, предоставленные полиции, в порядке, определяемом руководителем государственного органа исполнительной власти в сфере внутренних дел и в соответствии с действующим законодательством ДНР. Сотруднику полиции выдается служебное удостоверение, образцы которых утверждаются государственным органом исполнительной власти в сфере внутренних дел».

Так, у невідстановлений слідством час, проте не пізніше лютого 2022 року, Захаров Володимир Вікторович, 18.11.1982 р.н., який з 20.04.2004 до 19.11.2014 проходив службу в органах внутрішніх справ України, та якого звільнено зі служби згідно наказу ГУ МВС України в Донецькій області № 403 о/с від 19.11.2014, в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17, 19 Конституції України, перебуваючи на території м. Донецька Донецької області, усвідомлюючи, що РФ веде агресивну війну проти України, будучи громадянином України, діючи умисно, ініціативно, добровільно, з корисливих та ідеологічних мотивів, на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України в період збройного конфлікту, - зайняв посаду у незаконно створеному правоохоронному органі – так званому «УБОП МВД ДНР», який розташовувався за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Ізюмівська 5. Чим скоїв державну зраду, тобто перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, добровільно виконуючи псевдоправоохоронні функції в указаному незаконно створеному органі.

Таким чином, Захаров В.В. підозрюється у вчиненні державної зради, тобто в умисному вчиненні громадянином України переходу на бік ворога в період збройного конфлікту на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Крім того, продовжуючи реалізовувати свій злочинний задум, президент РФ та інші невідстановлені представники влади РФ всупереч указаним нормам міжнародного гуманітарного права та Конституції України спланували, підготували і розв'язали агресивну війну проти України, надавши відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил РФ на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої окупації.

24.02.2022 на виконання наказів вищого політичного та воєнного керівництва РФ, військовослужбовці збройних сил РФ, шляхом агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних

та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, здійснивши збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого окупували частину території України.

Зокрема, 24-28 лютого 2022 року ворог підступив до м. Маріуполя Донецької області зі сходу, півночі та заходу. Із 01.03.2022 місто перебувало вже у повному оточенні військ РФ. У подальшому райони вказаного населеного пункту були поступово захоплені, а 16-20 травня 2022 року останні оборонці вийшли з укриття на «Азовсталі» і м. Маріуполь з прилеглими районами опинилося під повною окупацією ворога.

24 лютого 2022 року указом президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому було неодноразово продовжено.

Крім того, відповідно до положень п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 вказаного Закону тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація Російською Федерацією територій України незалежно від її тривалості є незаконною і не створює для Російської Федерації жодних територіальних прав.

Однак, всупереч порядку, передбаченому чинним законодавством України, починаючи з березня 2022 року невстановлені представники так званої «ДНР», які є частиною окупаційної адміністрації РФ, спрямували свою діяльність на створення незаконних органів влади, у тому числі окупаційної адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території Маріупольської територіальної громади Донецької області, з метою закріплення окупаційної влади, яка сприятиме у веденні бойових дій проти

Збройних Сил України та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, добровольчих формувань, що були утворені або самоорганізувалися для захисту незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України.

Разом з тим, зіштовхнувшись із рішучим супротивом місцевого населення, який полягав у різних проявах, починаючи від публічної непокори вимогам представників окупаційної адміністрації, закінчуючи фізичним знищенням окупантів та їх матеріальних ресурсів, одним із найпершочерговіших рішень представників держави-агресора і так званої «ДНР» було проведення фільтрації місцевого населення.

Зазначені фільтраційні заходи включали:

- особливий режим переміщення окупованою територією м. Маріуполя та Маріупольської територіальної громади Донецької області із створенням розгалуженої системи блок-постів;

- співпраця із правоохоронним органом держави агресора – «слідчим комітетом РФ» щодо фабрикування кримінальних проваджень стосовно військовослужбовців ВСУ та зокрема підрозділу «АЗОВ» шляхом примушування місцевого населення до дачі показань, що не відповідали дійсності;

- виявлення ветеранів бойових дій, учасників АТО чи ООС на сході України, пенсіонерів Збройних Сил України чи правоохоронних органів, їх колишніх або діючих працівників, учасників Революції Гідності, учасників громадських організацій або політичних течій патріотичного проукраїнського напрямку, осіб з яскраво вираженою проукраїнською позицією та патріотичними поглядами тощо, з метою попередження руху опору на окупованій території.

У разі виявлення громадян указаних категорій здійснювалося їх захоплення та незаконне позбавлення волі. У подальшому відносно вказаних осіб здійснювалися заходи щодо схилення до співпраці та переходу на сторону РФ, а у разі відмови, до патріотично налаштованих громадян застосовувалися катування або навіть позасудові страти.

У зв'язку з необхідністю проведення комплексу заходів, що полягали в незаконних допитах, оглядах мобільних телефонів та комп'ютерної техніки, протиправному доступі до листування та іншої особистої інформації, систематизації та аналізу отриманих відомостей відповідальними особами держави-агресора прийнято рішення про залучення до вказаної діяльності осіб, що мають досвід слідчо-оперативної діяльності.

Із вказаних підстав наприкінці квітня 2022 року до проведення фільтрації населення захопленого м. Маріуполь та Маріупольської територіальної громади Донецької області керівництвом «МВД ДНР» залучено Тіщенко С.В., який на той час обіймав посаду «в.о. начальника УБОП МВД ДНР».

У свою чергу Тіщенко С.В., розуміючи, що реалізація рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора щодо зокрема проведення фільтрації місцевого населення буде можливою тільки за умови

створення під його керівництвом внутрішньо стійкого об'єднання, учасники якого з дотриманням суворої дисципліни та субординації будуть забезпечувати виконання указаних рішень кожен за визначеним ним особисто напрямком протиправної діяльності, вирішив сформувати з підлеглих йому працівників організовану групу, члени якої, володіючи необхідними навичками та моральними якостями, безпосередньо здійснювали б фільтраційні заходи.

Для цього Тіщенко С.В. довів свій план до Захарова В.В., Калініна А.С., Церковнікова Д.В., які будучи громадянами України, на той час добровільно займали посади «начальника відділу стратегічної розвідки» та «оперуповноважених» відповідно в незаконному правоохоронному органі «УБОП МВД ДНР».

Відповідно до злочинного плану Тіщенко С.В., Захаров В.В., Калінін А.С., Церковніков Д.В., що мали діяти під його керівництвом, повинні були виконувати закони окупаційної влади РФ та так званої «ДНР»; реалізовувати рішення держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, зокрема щодо проведення фільтраційних заходів після захоплення військами РФ м. Маріуполя та прилеглих районів Маріупольської територіальної громади; організувати систему блок-постів; виявляти ветеранів бойових дій, учасників АТО чи ООС на сході України, пенсіонерів Збройних Сил України чи правоохоронних органів, їх колишніх або діючих працівників, учасників Революції Гідності, учасників громадських організацій, або політичних течій патріотичного проукраїнського напрямку та інших осіб з яскраво вираженою проукраїнською позицією та патріотичними поглядами; за можливості вербувати їх з метою переходу на сторону РФ; співпрацювати з правоохоронним органом держави агресора – «слідчим комітетом РФ» щодо фабрикування кримінальних проваджень стосовно військовослужбовців ВСУ та зокрема підрозділу «АЗОВ»; проводити незаконний збір, обробку та систематизацію персональних даних.

Згідно із розподілом функцій між учасниками організованої групи Тіщенко С.В., як організатор, керував діями інших учасників групи, розподіляв між ними виконання конкретних функцій злочинного характеру, координував та планував здійснення злочинної діяльності, безпосередньо вирішував питання щодо організації та керівництва фільтраційними заходами, особисто здійснював фільтраційні заходи.

Калінін А.С. та Церковніков Д.В., які займали незаконні посади «оперуповноважених УБОП МВД ДНР», на виконання спільного злочинного плану здійснювали допити та опитування затриманих осіб, складали непередбачені чинним законодавством України документи щодо проведення фільтраційних заходів, оглядали мобільні телефони та комп'ютерну техніку громадян на предмет виявлення інформації, яка становить оперативний інтерес.

Захаров В.В., який займав незаконну посаду «начальника відділу стратегічної розвідки УБОП МВД ДНР», на виконання спільного злочинного плану здійснював допити та опитування затриманих осіб, складав

непередбачені чинним законодавством України документи щодо проведення фільтраційних заходів, на виконання вказівок організатора направляв незаконно затриманих осіб для подальшого утримання у «Волноваській виправній колонії». За злочинним планом Тіщенко Д.В., Захаров В.В. мав аналізувати отриману ним, а також Калініним А.С. та Церковніковим Д.В. інформацію, приділяючи підвищену увагу колишнім чи діючим працівникам правоохоронних органів України та особам, що з ними співпрацюють, з метою виявлення осередків супротиву місцевого населення, схилення таких осіб до співпраці та вербовки на предмет переходу на бік РФ.

Таким чином, у період з кінця квітня 2022 року по жовтень 2022 року включно Тіщенко С.В., будучи в.о. начальника незаконного правоохоронного органу «УБОП МВД ДНР», діючи умисно, у складі організованої групи, спільно та узгоджено з Захаровим В.В., Калініним А.С., Церковніковим Д.В., які, будучи громадянами України, які добровільно зайняли посади у вказаному незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, з метою завдання шкоди Україні, реалізовували рішення держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора в частині реалізації так званих «правоохоронних функцій» та «фільтраційних заходів» в рамках співпраці з окупаційною адміністрацією держави агресора та слідчим комітетом РФ на території тимчасово окупованого м. Маріуполя та прилеглих районах Донецької області, за наступних обставин.

I епізод за ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України

Так, Тіщенко С.В., діючи умисно у складі організованої групи спільно та узгоджено з Захаровим В.В., Калініним А.С., Церковніковим Д.В., виконуючи спільний злочинний план, спрямований на забезпечення реалізації рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, зокрема щодо проведення незаконної фільтрації населення на території тимчасово окупованого м. Маріуполь та прилеглих населених пунктів Донецької області здійснили незаконні фільтраційні заходи щодо громадянина України Дончевського В.С.

Встановлено, що Дончевський В.С. до початку повномасштабного вторгнення РФ працював оперуповноваженим організаційно-методичного відділу УКР ГУНП в Донецькій області. Після 24.02.2022, тобто початку бойових дій, останній перебував на території міста Маріуполь Донецької області. 14.04.2022 Дончевський В.С. був фактично затриманий, після чого перебував у декількох місцях незаконного утримання, а саме: с. Мирне Волноваського району Донецької області, с. Сартана Маріупольського району Донецької області, ІТТ м. Донецька, виправній колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області.

На початку травня 2022 року Дончевського В.С. разом з іншими особами доставлено до приміщення «УБОП МВД ДНР», розташованого за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Ізюмівська, 5, де в одному зі службових кабінетів Калініним А.С. та Церковніковим Д.В. проведено

фільтраційні заходи щодо нього. Зокрема, у ході допиту Калінін А.С. та Церковніков Д.В. з'ясовували сферу функціональних обов'язків Дончевського В.С., які той мав, будучи співробітником органів поліції, його відношення до розслідування злочинів, пов'язаних з сепаратизмом, та відомості про колег, які здійснювали роботу на вказаному напрямку чи співпрацювали з СБУ, також з'ясовували чи знає Дончевський В.С. осіб причетних до підрозділу «АЗОВ», та чи вчиняли такі особи злочини проти місцевого населення м. Маріуполя.

Крім того, Калінін А.С. та Церковніков Д.В. провели освідування Дончевського В.С. на предмет наявності татуювань патріотичного чи націоналістичного змісту, характерних слідів від користування вогнепальною зброєю, та незаконно провели дактилоскопіювання відбитків рук, з метою незаконного збору та оброблення персональних даних та формування відповідних обліків.

При цьому, Калінін А.С. та Церковніков Д.В. звітували перед Захаровим В.В. та Тіщенком С.В. про хід проведення допиту, коли ті періодично заходили в кабінет. Після завершення указаних «процесуальних» дій Захаров В.В. здійснював вербування Дончевського В.С. з метою переходу на бік РФ і так званої «ДНР», використовуючи як вмовляння, так і погрози тривалого позасудового ув'язнення чи навіть фізичної розправи. Побоюючись за своє життя, Дончевський В.С. був вимушений підписати «підписку про співпрацю». Після чого, за вказівкою Тіщенка С.В. він був направлений для подальшого незаконного утримання до виправної колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області. 17.05.2022 Дончевського В.С. звільнено з вказаної виправної колонії, а 18.05.2022 останній, перебуваючи в приміщенні «УБОП МВД ДНР», розташованому за вказаною вище адресою, за наказом Тіщенка С.В. отримав довідку, що засвідчувала ним проходження фільтрації.

II епізод за ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України

За вказаних обставин, продовжуючи свій злочинний намір направлений на допомогу державі-агресору Тіщенко С.В., діючи умисно у складі організованої групи спільно та узгоджено з Захаровим В.В., Калініним А.С., Церковніковим Д.В., виконуючи спільний злочинний план, спрямований на забезпечення реалізації рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, зокрема щодо проведення незаконної фільтрації населення на території тимчасово окупованого м. Маріуполь та прилеглих населених пунктів Донецької області здійснили незаконні фільтраційні заходи щодо громадянина України Кравця С.Г.

Встановлено, що Кравець С.Г. до початку повномасштабного вторгнення РФ перебував на пенсії, звільнившись з органів Національної поліції у 2021 році. Після 24.02.2022, тобто початку бойових дій, останній перебував на території міста Маріуполь Донецької області. 08.04.2022 Кравець С.Г. був фактично затриманий при спробі виїхати на підконтрольну

Україні території через смт. Мангуш Донецької області, після чого перебував у декількох місцях незаконного утримання, зокрема, ІТТ м. Донецька, виправній колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області.

Приблизно 05.05.2022 Кравця С.Г. разом з іншими особами доставлено до приміщення «УБОП МВД ДНР», розташованого за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Ізюмівська, 5, де в одному зі службових кабінетів Калініним А.С., Церковниковим Д.В. та Захаровим В.В. проведено фільтраційні заходи щодо нього. Зокрема, у Кравця С.Г. відібрали відбитки пальців рук та зразки біологічного матеріалу, після чого провели допит. У ході допиту Калінін А.С., Церковников Д.В. та Захаров В.В. з'ясовували сферу функціональних обов'язків Кравця С.Г., які той мав, будучи співробітником органів поліції, його відношення до розслідування злочинів, пов'язаних з сепаратизмом, та відомості про колег, які здійснювали роботу на вказаному напрямку чи співпрацювали з СБУ.

Про результати указаних «процесуальних» дій Захаров В.В. доповів організатору Тіщенку С.В., який надав вказівки членам організованої групи направити Кравця С.Г. для подальшого незаконного утримання до виправної колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області. 12.05.2022 Кравець С.Г. звільнився з вказаної виправної колонії, і в той же день, перебуваючи в приміщенні «УБОП МВД ДНР», розташованому за вказаною вище адресою, за наказом Тіщенка С.В. отримав довідку, що засвідчувала проходження ним фільтрації.

III епізод за ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України

Крім того за вказаних обставин, продовжуючи свій злочинний намір направлений на допомогу державі-агресору Тіщенко С.В., діючи умисно у складі організованої групи спільно та узгоджено з Захаровим В.В., Калініним А.С., Церковниковим Д.В., виконуючи спільний злочинний план, спрямований на забезпечення реалізації рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, зокрема щодо проведення незаконної фільтрації населення на території тимчасово окупованого м. Маріуполь та прилеглих населених пунктів Донецької області здійснили незаконні фільтраційні заходи щодо громадянина України Лакози А.А.

Встановлено, що Лакоза А.А. до початку повномасштабного вторгнення РФ працював у відділі організаційного забезпечення підрозділу КОРД ГУНП в Донецькій області. Після 24.02.2022, тобто початку бойових дій, останній перебував на території міста Маріуполь Донецької області. 19.05.2022 Лакоза А.А. був фактично затриманий та доставлений представниками незаконних збройних формувань «ДНР» до виправної колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області, де незаконно утримувався до середини вересня 2022 року, доки не був звільнений.

На початку липня 2022 року Лакозу А.А. разом з іншими особами доставлено до приміщення «УБОП МВД ДНР», розташованого за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Ізюмівська, 5, де в одному зі службових

кабінетів Калініним А.С., Церковніковим Д.В. та Захаровим В.В. проведено фільтраційні заходи щодо нього. Зокрема, у Лакози А.А. відібрали відбитки пальців рук та зразки біологічного матеріалу, після чого провели допит. У ході допиту Калінін А.С. та Церковніков Д.В. з'ясовували сферу функціональних обов'язків Лакози А.А., які той мав, будучи співробітником органів поліції, його відношення до розслідування злочинів, пов'язаних з сепаратизмом, та відомості про колег, які здійснювали роботу на вказаному напрямку чи співпрацювали з СБУ. Окрема увага приділялася відомостям про громадян, які приймали участь в АТО. Крім того, фігуранти вимагали від Лакози А.А. надати інформацію щодо дислокації та переміщень працівників поліції та представників ЗСУ після початку бойових дій у районі м. Маріуполь Донецької області.

Також, використовуючи психологічний тиск, Калінін А.С. та Церковніков Д.В. вимагали від Лакози А.А. обмовити себе, бійців ЗСУ та особливо полку «АЗОВ», надавши неправдиві свідчення щодо злочинів начебто вчинених відносно місцевого населення. Крім того, Калінін А.С. та Церковніков Д.В. провели освідування Лакози А.А. на предмет наявності татуювань патріотичного чи націоналістичного характеру.

Далі, Захаров В.В. здійснював вербування Лакози А.А. з метою переходу на бік РФ і так званої «ДНР», використовуючи як вмовляння, так і погрози тривалого позасудового ув'язнення чи навіть фізичної розправи. Після отримання відмови, Захаров В.В. доповів про результати указаних «процесуальних» дій організатору Тищенко С.В., який здійснив спробу ще раз умовити Лакозу А.А. на перехід на бік РФ, дублюючи наративи російської пропаганди у частині благ «руського мира» та неспроможності української державності, проте, не отримавши позитивної відповіді, надав вказівки членам організованої групи направити Лакозу А.А. для подальшого незаконного утримання до виправної колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області.

IV епізод за ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України

Крім того за вказаних обставин, продовжуючи свій злочинний намір направлений на допомогу державі-агресору Тищенко С.В., діючи умисно у складі організованої групи спільно та узгоджено з Захаровим В.В., Калініним А.С., Церковніковим Д.В., виконуючи спільний злочинний план, спрямований на забезпечення реалізації рішень держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, зокрема щодо проведення незаконної фільтрації населення на території тимчасово окупованого м. Маріуполь та прилеглих населених пунктів Донецької області здійснили незаконні фільтраційні заходи щодо громадянина України Родолеса О.І.

Встановлено, що Родолес О.І. до початку повномасштабного вторгнення РФ працював помічником оперуповноваженого в Маріупольському РУП ГУНП в Донецькій області. Після 24.02.2022, тобто початку бойових дій, останній перебував на території міста Маріуполь Донецької області.

17.05.2022 Родолес О.І. був фактично затриманий та доставлений представниками незаконних збройних формувань «ДНР» до виправної колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області, де незаконно утримувався до середини вересня 2022 року, доки не був звільнений.

У середині липня 2022 року Родолеса О.І. разом з іншими особами доставлено до приміщення «УБОП МВД ДНР», розташованого за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Ізюмівська, 5, де в одному зі службових кабінетів Калініним А.С. та Церковніковим Д.В. проведено фільтраційні заходи щодо нього. Зокрема, у ході допиту Калінін А.С. та Церковніков Д.В. з'ясовували сферу функціональних обов'язків Родолеса О.І., які той мав, будучи співробітником органів поліції, його відношення до розслідування злочинів, пов'язаних з сепаратизмом, та відомості про колег, які здійснювали роботу на вказаному напрямку чи співпрацювали з СБУ. Крім того, фігуранти вимагали від Родолеса О.І. надати відомості щодо дислокації та переміщень працівників поліції та представників ЗСУ після початку бойових дій у районі м. Маріуполь Донецької області.

Також, використовуючи психологічний тиск, Калінін А.С. та Церковніков Д.В. вимагали надати неправдиві свідчення проти бійців ЗСУ та особливо полку «АЗОВ» щодо злочинів начебто вчинених ними відносно місцевого населення. Крім того, Калінін А.С. та Церковніков Д.В. провели освідування Родолеса О.І. на предмет наявності татуювань патріотичного чи націоналістичного характеру, незаконно оглянули його мобільний телефон, який був вилучений у нього, вимагаючи пояснень щодо контактів та особистого листування.

Далі, Захаров В.В. здійснював вербування Родолеса О.І. з метою переходу на бік РФ і так званої «ДНР», використовуючи як вмовляння, так і погрози тривалого позасудового ув'язнення чи навіть фізичної розправи. Після отримання відмови, Калінін А.С. та Церковніков Д.В. доповіли про результати указаних «процесуальних» дій організатору Тіщенко С.В., який здійснив спробу ще раз умовити Родолеса О.І. на перехід на бік РФ, дублюючи наративи російської пропаганди у частині благ «руського мира» та неспроможності української державності, проте, не отримавши позитивної відповіді, надав вказівки членам організованої групи дактилоскопіювати Родолеса О.І., а також відібрати у нього зразки біологічного матеріалу, після чого направити для подальшого незаконного утримання до виправної колонії в с. Оленівка Волноваського району Донецької області.

Таким чином, будучи громадянами України, які добровільно зайняли посади у незаконно створеному на тимчасово окупованій території правоохоронному органі, з метою завдання шкоди Україні, вищевказані учасники організованої групи реалізовували рішення держави-агресора та окупаційної адміністрації держави.

Таким чином, Захаров В.В. підозрюється в тому, що він, будучи громадянином України, вчинив умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво) та окупаційній адміністрації держави-агресора, з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та

підтримки рішень та дій держави-агресора та окупаційної адміністрації держави-агресора, вчинені організованою групою, тобто підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України.

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове

розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2024 року.

Захисник:

« _____ » год. « _____ » хвилин « _____ » _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру здійснив:
Старший слідчий в ОВС відділу СУ
ГУНП в Донецькій області

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу нагляду за
додержанням законів органами,
які ведуть боротьбу з
організованою злочинністю
Донецької обласної прокуратури